

Szent Mihály Hírlevél

A Lenti Római Katolikus Plébánia hírei – 8. évfolyam, 4. szám, 2021. november 1.
Mindenszentek napja

A csend ereje

Aligha túlzás azt mondani, hogy a szeptember 5. és 12. közötti, fővárosunkban rendezett 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus mindenkinek, aki valamilyen módon bekapcsolódott, felejthetetlen élmény. Azok is, akik csak a televízión keresztül követhették az eseményeket, nagy lelkesedéssel számoltak be a látottakról. Számomra természetesen a legemlékezetesebb a pápai szentmise volt, amin személyesen is részt vehettem. Nemcsak azért, mert első alkalommal misézhettem együtt a Szentatyával, vagy azért, mert az egész rendkívül ünnepélyes, és lélekemelő volt, hanem azért a néhány pillanatért is, amikor a csend erejét megtapasztalhattam úgy, mint soha. A szentmise előtt és a szentáldozás után elcsendesedésre szólítottak bennünket. És az a sokszáz ember, aki a közvetlen közelemben volt, egyszerre néma csendben lett. A főváros mindig zajos, forgalmas terén mély csend uralkodott. Sokatmondó csend. Olyan csend, aminek ereje volt. Mert az a rengeteg ember gondolata ekkor a köztünk élő Krisztushoz szállt. Ahhoz, aki „úr s király a föld felett”. Ez a nagy csend eggyé forrasztott ott minden népet s nemzetet. Most is megtapasztalhattam, hogy az igazán nagy dolgok csendben születnek. A csendnek van ereje.

Bence atya

Az Eucharisztia a szeretet és a hit forrása

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus eseményein elhangzott beszédekből, tanúságtételekből, homíliákból gyűjtöttünk össze idézeteket. Bátorítsanak mindnyájunkat ezek a gondolatok az ünnepi pillanatok után, legyenek útravalók a mindennapokban, hogy ne csupán emlékként őrizzük szívünkben ezt a különleges eseményt!

Ferenc pápa szeptember 18-án írt levelében fogalmazott a címben kiemelt módon az Oltáriszentségről, melyben háláját és köszönetét fejezte ki Erdő Péter bíborosnak és mindazoknak, akik részt vettek a Kongresszus szervezésében, előkészítésében és lebonyolításában. Elsőként ebből a levélből idézünk:

„Sokak rejtett és csendes együttműködése – püspököké, papoké és lekipásztori munkatársaké – lehetővé tette mindenki számára, hogy megújítsa lelkét az Eucharisztia színe előtt, amely a szeretet és a hit forrása.”

A Kongresszus nyitó szentmiséjén Udvardy György érsek vezetésével az elsőáldozók - mintegy 1200 gyermek – megújította keresztségi fogadalmát, Krisztus melletti elkötelezettségét. A szentmise főcelebránsa **Angelo Bagnasco bíboros** (baloldali képünkön), az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának elnöke volt.

Az elsőáldozókat így köszöntötte:
„Ti vagytok az Egyház tavasza. Mi, felnőttek, a szeretet üzenetét hozzuk számotokra. Amikor magatokhoz veszitek Jézust az Oltáriszentségben, az Úr betér szívetek hajlékába, és veletek marad, olyan barátotok lesz, aki soha nem árul el benneteket.”

Homíliájában még a következőkre hívta fel a figyelmet:

„Most pedig közösségünk felemeli tekintetét, és látóhatárát az isteni Eucharisziához és Krisztus szívéhez igazítja. Térden állva mondja ki az utolsó szavakat.

Az Eucharisztia a szeretet és a hit forrása

És ez nem más, mint ismételt, bátorító felszólítás: hatalmas ez a misztérium, de jelen van itt, ezen az oltáron, és velünk marad mindennap, a világ végezetéig. Az Egyház nem hirdet és nem imád más nevet, csak Jézus Krisztusét. Emlékezzetek rá: arca az evangélium, jelenléte az Eucharisztia.”

A Kongresszus ötödik napján, csütörtök reggel **Udvardy György veszprémi érsek** vezette a reggel imádságot. A nap témája a remény volt, erről osztjuk meg az érsek úr gondolatait:

A remény „védelmez az elbátortalanodástól, kitágítja a szívünket az örök boldogság utáni vágyakozásban, megőríz bennünket az önzéstől, imádságra és testvéri szeretetre buzdít. Világunkban sok reményvesztett emberrel találkozhatunk. A remény elhalványulásának és elnyomhatatlanságának jelei egyszerre vannak jelen. Minden szükségleten nem tudunk segíteni, de reményt csak mi tudunk adni. A megtört kenyér-Krisztust vesszük magunkhoz és adjuk az Őt éhezőknek, hiszen Krisztus az Eucharishtiában a megtestesült remény.”

Josip Bozanić bíboros, zágrábi érsek a Kongresszus pénteki napját megnyitó imádságon kiemelte tanításában: az Eucharisztia a szeretet ereje. Felidézte elődje, az akkori zágrábi érsek, Boldog Alojzije Stepinac vértanú gondolatait is, aki emlékeztetett az 1938-as budapesti eucharisztikus kongresszuson, hogy hinnünk kell abban, hogy létezik mindenható szeretet, mely képes egyesíteni a föld minden népét egyetlen nagy és boldog családban. Ez a szeretet Krisztus szeretete a legszentebb Eucharishtiában.

„A mindenható szeretetnek ez a hite egyesít minket ma is, a föld bármely részéről származunk is. Az Eucharisztia a szeretet aranykapcsa, mely egyesíti az embert Istennel. Az az aranykapocs, mely egyesíti az egyéneket, a családokat, a népeket és a nemzeteket. Mi, katolikusok hiszünk ebben. Ezért ismételhetjük János apostol szavait: „Hittünk a szeretetben, mellyel Isten van irántunk” (1Jn 4,16). Ezt mondta Alojzije Stepinac vértanú, akinek ereklyéi itt vannak ezen a gyönyörű kereszten [a missziós kereszten – a szerk.] Ha mi is elismerjük kicsinységünket és gyöngeségünket Isten előtt, akkor rálelünk a keresztyén élet forrására Jézus Krisztusban. Ő önmagát adja nekünk, ismeri törekvésünket, és táplálékká lesz utunkon. Az Eucharisztia az élet forrása, az Eucharisztia a szeretet ereje.”

(Folytatjuk)

Az összeállítást készítette:
Domonkos Dóra

Hányadán állunk az Istennel?

Vigh Balázs, a Szombathelyi Egyházmegye ötödéves papnövendéke plébániánkon töltötte lelképásztori gyakorlatát. Kisgyermekként katolikus óvodába járt, aztán tizenkét évig volt a zalaegerszegi Mindszenty József iskola diákja. Négy éve hallotta meg Isten hívó szavát a papi pályára. Írásában Istennel való kapcsolatunkat illetően érdekes gondolatokat oszt meg. Imádkozzunk érte, hogy tanulmányai végeztével egyházunk jó pásztorja legyen!

Ostobaság lenne leragadni pusztán egy képnél akkor, amikor Istenről beszélünk. Az évszázadok – de beszélhetünk évezredekről is akár, ha úgy tetszik – számtalan Istenképet állítottak elénk, amikből jócskán csemegézhetünk annak érdekében is, hogy mi is találjunk egyet magunknak.

Az Ószövetséget megíró próféták előszeretettel használták az úgynevezett „haragos-Istenképet”, ezzel megőrizve Izrael, a kiválasztott nép Jahve iránt érzett tiszteletét, istenfélelmét. Jézus azonban teljesen új értelmet adott az Istennel való történetünknek. Felnyitotta a szemünket, hogy milyen is igazán Ő. Van, akinek egy barátot jelent. Van olyan is, aki inkább a szülői kép keretei közé határolja be. Isten olyan, mint egy gondoskodó, egyedül és kizárólagosan csak velem törődő édesapa/édesanya.

Azonban vannak olyan helyzetek is, mikor minden alternatíva kevés számunkra, ezt lássuk be. Nem mindig egyszerű letisztázni az embernek, hogy számára kicsoda is igazán Isten. Ez sokszor függ az adott élethelyzetünktől, kapcsolatainktól – mind családi, mind társadalmi szinten. Ezek mind képesek meghatározni a róla alkotott képünket. Olyat viszont talán nem mondhatunk, hogy nincs gondolatom Istenről. Hiszen még az ateisták is gondolnak Istenre, és meg tudják fogalmazni, hogy miért nem hisznek benne. Legyen bármi is a gondolatunk róla, nem feledkezhetünk el arról, hogy a Vele való kapcsolatnak nagyon is élőnek és minőséginek kell lennie. De hogyan is érzük el ezt?

Alapvető probléma, hogy mikor eljutok oda, hogy képes vagyok megfogalmazni magamnak – mindenféle túlgondolkodás nélkül – hogy milyen is számomra Isten, utána már nem fordulok felé és nem töltök időt Vele. És miért nem? Mert nem tudom, hogy szólítsam meg. Pedig a helyzet sokkal egyszerűbb, mint gondolnánk. Ahogy Isten a lágy szellőben szólt Illéshez (1Kir 19,9-18), azzal az őszinteséggel és egyszerűséggel kell nekünk is megszólítanunk Őt. Pontosan úgy, ahogy Ő teszi velünk.

Hányadán állunk az Istennel?

Ne feledjük el: Ő ránk kíváncsi, nem pedig a „mesterkélrt” mondatainkra, amikhez semmi közünk sincs. Meg kell tudnunk őszintén, tabuk nélkül szólítani az Istent. És bizony, nem csak, hogy fel lehet, fel is kell tenni neki a nagy kérdéseinket, amikkel már régóta küzdünk. Nem akkor kell felkeresnem, mikor magamat már nagyon kevésnek érzem ahhoz, hogy megoldjam az életem problémáit, hanem engednem kell, hogy Ő munkálkodjon az életemben. Nemcsak bevonni a hétköznapjaimba, de teljesen át is adni magamat neki.

Nem feledkezhetünk el a háláról sem. Nemcsak a nehéz időkben kell keresnünk Isten társaságát, hanem fel kell fedeznünk a Tőle kapott jókat is azokban a számunkra nagyon szürkének vélt hétköznapokban. Tudnunk kell hálásnak lenni Istennek. De mindezt a legtermészetesebb módokon kell véghez vinnünk. Így lesz őszinte, hiteles és biztos Istenkapcsolatunk.

„Atyám, szeretlek Téged!

Annyira jó ezt mondani, mennyire édes a számnak: Atyám!

És tényleg szereteted gyermekének lenni.

Atyám jól érzem magam karjaidban, elégedett vagyok akaratoddal.

Elégedett vagyok még az ínségben is.

Elégedett vagyok, mert ezt Te akarod Atyám, nem én.

Számomra Te vagy minden,

Egységben Jézussal és a Szerető Lelkeddel, Ámen.

(Ismeretlen szerző)

Vigh Balázs

Egy cserkészév koronája: a cserkész tábor

Mint az előző években, most is élmény volt minden egyes nap, amit a táborban töltöttem. Sok hasznos tudást sajátítottunk el, jártunk gyönyörű helyeken, új embereket ismertünk meg és jól éreztük magunkat.

Egy cserkésznek a fő célja, hogy amit talál, azt jobbá tegye! Mi is megpróbáltuk ezt teljesíteni. A tábor során számos programmal készültünk, melyeket játékos formában valósítottunk meg.

Egy átlagos napot reggeli tornával és zászlófelvonással indítottunk, majd következett a reggeli. A program délelőtti foglalkozással folytatódott, mely lehetett forgószínpad, projektmunka, verseny, faluismereti vetélkedő vagy egyszerűen túrázás is. Az ebéd s a csendespihenő sem maradhatott ki.

Délután csapatépítő játékokat játszottunk, mint például a méta vagy a számháború. Kézműves termelők: gyapjúkészítő, íjász, méhész, csillagász, szakács, valamint mentős foglalkozások rejtelmeivel is megismerkedhettünk. Sőt, egy

alkalommal nyársat is készítettünk. A nap előrehaladtával, a vacsora és tisztálkodás után jött az este fénypontja: a tábortűz, ahol vidám hangulatú játékokkal, jelenetekkel és énekléssel töltöttük időnket.

Ebben az évben különösen fontos szerepet kapott a keretmesénk: Mr. Fogg-gal, vagyis a *80 nap alatt a Föld körül* főszereplőjével kelhettünk világ körüli útra. Minden egyes napot más-más országban töltöttünk. A programot különböző jelenetek színesítették, melyek Mr. Fogg történetét mesélték el. Részünk lehetett a fogadás lezajlásában, felejthetetlen utazásokban, egy indiai hercegnő megmentésében, valamint az út teljes lefolyásában.

A táborba sok ismerős is ellátogatott, köztük a visszatérő cserkészek, az előadók, illetve a falu lakói, akiknek örömmel mutattuk be a sátoztáborunkat!

Sajnos a tábor hamar véget ért. Csapatunk közössége pótolhatatlan! Remélem, jövőre is folytatódnak ezek az élmények.

Stángli Rebeka
őrsvezető

Plébániánk életéből

Az új tanévben városunk iskoláiban heti egy órában folytatódik a **hitoktatás**, négy hitoktató vezetésével.

Felújításra került a **gosztolai Szent Mária Magdolna-kápolna**. A költségekhez hozzájárult a Szombathelyi Egyházmegye, a Miniszterelnökség Egyházi- és Nemzetiségi Kapocsaltokért Felelős Államtitkársága, továbbá magánadakozók is segítettek. A Magyar Falu Programban nyert támogatásból a temető kerítését és kapuját újították fel. A kápolna megáldására szeptember 7-én került sor, melyet szentmise követett. Vendégünk volt *Császár István* általános helynök. Az ünnepségen *Szabó István* honvédelmi államtitkár is részt vett. A rendezvényt a *Szivároány Kamarakórus* éneklése színezte.

Az **Eucharisztikus Kongresszus záró miséjére** szeptember 12-én 11.30 órakor a Hősök terén került sor. A szentmisén – melyet *Ferenc pápa* mutatott be – plébániánk hívei is részt vettek egyénileg és autóbuszos zárandokként.

A lenti templom **búcsúi szentmiséjét** templomunk védőszentjének napján, Szent Mihály napon, szeptember 29-én, szerdán 17.30-kor tartottuk. Főcelebránsa *Farkas László* bagodi plébános volt, aki 1986-1988 közt pályája első állomásaként városunkban káplánként szolgált.

Október a **Rózsafüzér hónapja**. Az imát a Rózsafüzér Társulat vezetésével az esti szentmisék előtt imádkozzuk.

Október első vasárnapja a **terménybetakarítási hálaadás** napja, amit a plébániatemplomban, a lentikápolnai és máhomfai templomokban végeztünk el.

Október 13-án az utolsó Fatimai jelenés évfordulóján az esti szentmisét követően a templom körül körmenetet tartottunk, a hívek szép számú megjelenésével.

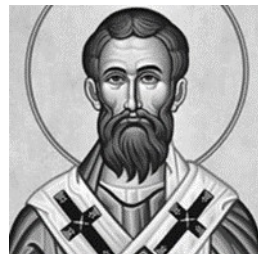
Mindenszentek és halottak napján a **temetői szertartásokat** az alábbiak szerint végezzük:

Lentiben	nov. 2. 15:00	Bárhelyen	nov. 1. 14:30
Lentikápolnán	nov. 2. 10:00	Szentmihályfán	nov. 1. 14:00
Lentiszombathelyen	nov. 1. 15:30	Máhomfán	nov. 2. 14:30
Mumorban	nov. 1. 15:00	Gosztolán	nov. 2. 14:00

A közös imádságra mindenkit szeretettel várunk!

A „másik oldal” - Szent Ágoston gondolatai

Ne sírj, mert szeretsz engem...
A halál nem jelent semmit.
Csupán átmentem a másik oldalra.
Az maradtam, aki vagyok, és Te is önmagad vagy.
Akik egymásnak voltunk, azok vagyunk mindörökre.
Úgy szólíts, azon a néven, ahogy mindig is hívtál.
Beszélj velem úgy, ahogy mindig is szoktál,
ne keress új szavakat.
Ne fordulj hozzám ünnepeélyes, szomorú arccal,
folytasd kacagásod, ne vessünk együtt,
mint mindig tettük.

Szent Ágoston

Gondolj rám, mosolyogj rám, kérj, szólíts!
Úgy hangozzék a nevem a házunkban,
ahogy mindig is hallható volt,
ne árnyékolja be távolságtartó pátosz.
Az élet most is olyan, mint volt, ma sem más.
A fonalat nem vágta el semmi.
Miért lennék a gondolataidon kívül,
csak mert szemed most nem lát...?

Nem vagyok messze, ne gondold.
Az út másik oldalán vagyok.
Lásd, jól van minden.
Meg fogod találni a lelkemet
és benne egész, letisztult szép,
gyöngéd szeretetemet.
Kérlek! Légy szíves!
Ha lehet, töröld le könnyeidet,
és ne sírj azért, mert annyira szeretsz engem...!"

A Szent Mihály Hírlevél a Lenti Római Katolikus Plébánia lapja.
Megjelenik kéthavonta, a páros számú hónapokban.
Szerkesztő: Balás Endre, a kiadásért felel: Ipacs Bence plébános,
lektor: Domonkos Dóra, tördelés: Kovács Tamás.
Elérhetőség: 8960 Lenti, Templom tér 4. Telefon: 06-92/951-529
E-mail: balas.endre@lentiplebania.hu
Plébániánk honlapja: lentiplebania.hu
Hírleveleink letölthetőek a honlapról: lentiplebania.hu/hirlevel